

Reclamació: 246/2016

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació presentada per un regidor per la denegació de determinada informació sobre denúncies o expedients oberts a establiments d'oci nocturn de la localitat per incompliment de la normativa.

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació 246/2016 presentada per un regidor en relació amb la denegació de l'accés a la informació sobre les denúncies i expedients sancionadors oberts a establiments d'oci nocturn de la localitat, per incompliment de la normativa, durant els anys 2013 a 2016.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto l'informe següent:

Antecedents

1. En data 10 de juny de 2016, el portaveu d'un grup municipal, presenta a l'Ajuntament, sol·licitud d'accés a la informació consistent en la relació de denúncies o expedients sancionadors oberts a establiments d'oci nocturn per incompliment de la normativa o horaris d'obertura entre els anys 2013 a 2015.

En concret demana que consti com a mínim la informació següent:

- Número d'expedient sancionador
- Estat de l'expedient (pendent, pagat o prescrit)
- Titular de l'activitat o nom de l'establiment
- Data d'emissió de la denúncia
- Motiu de la denúncia
- Número de denúncia

2. En data 30 d'agost de 2016, el sol·licitant presenta un segon escrit en el qual manifesta que la resposta de l'Ajuntament ha estat incompleta, i demana que li siguin facilitades les dades dels titulars de l'activitat o el nom de l'establiment, així com totes les dades incompletes relacionades amb els expedients sancionadors incoats contra els esmentats locals.

S'afegeix en aquest escrit, que també vol que li sigui facilitada la mateixa informació respecte a l'any 2016.

3. En data 19 d'octubre de 2016, en el si del procediment de reclamació, l'Ajuntament emet informe en el que manifesta que va trametre al reclamant totes les dades sol·licitades, llevat de les corresponents al titular de l'activitat o nom de l'establiment", per entendre que aquesta

informació estava afectada per la Llei Orgànica 15/1999 de Protecció de dades. Així mateix, i respecte als termes en que es formula la sol·licitud en el segon escrit presentat pel reclamant, l'Ajuntament considera que és tracta de dades de caràcter personal (de la seva esfera íntima) i que no es poden facilitar.

6. En data 27 d'octubre de 2016, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti informe en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus relativa a persones físiques identificades o identificables sense esforços desproporcionats (arts. 5.1.f) i 5.1.o) del Reglament de desplegament de l'LOPD, (RLOPD), aprovat pel R. decret 1720/2007, de 21 de desembre). Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern .

II

Abans d'entrar a analitzar el fons de la reclamació convé determinar el règim jurídic aplicable a la sol·licitud.

La disposició addicional primera, apartat segon, de la Llei 19/2014 estableix que *“l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei.”*

Atès que la persona reclamant té la condició de regidor de l'Ajuntament, es considera que són d'aplicació les disposicions que estableix la legislació de règim local, fonamentalment, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) i el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), pel que fa a l'accés dels regidors o els diputats provincials a la informació municipal.

Això sens perjudici que al regidor que sol·licita informació, se li hagi de reconèixer com a mínim les mateixes garanties pel que fa a l'accés a la informació –incloent la possibilitat d'interposar reclamació davant la GAIP- que a la resta de ciutadans que no tinguin aquesta condició de càrrec electe, atesa l'aplicació supletòria de la Llei 19/2014 (disposició addicional primera apartat 2).

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (entre d'altres, en els dictàmens CNS 45/2016, 21/2016, 59/2015, 50/2015) que es poden consultar al web www.apd.cat), l'ordenament jurídic reconeix un dret d'accés als regidors municipals a informació que pugui resultar necessària per al desenvolupament de les seves funcions, en relació amb el qual caldrà tenir en compte la normativa de protecció de dades personals, quan aquesta informació contingui dades protegides per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD).

L'LRBRL disposa que els membres de les Corporacions locals exerceixen una sèrie de funcions en base a les competències que els atorga la legislació, com a membres de la Corporació que ostenten delegacions o responsabilitats de gestió, o bé com a membres de determinats òrgans col·legiats, així com funcions de control de les activitats de l'Ajuntament, en relació amb les quals tenen reconegut un dret d'accés a determinada informació. L'exercici d'aquest dret es troba sotmès a determinades condicions, previstes en el TRLMRLC, citat, i en el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF), aprovat pel Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, que concreta el dret d'informació dels membres de les Corporacions locals, així com els termes en què es produeix la consulta i examen concret dels expedients per part d'aquests (arts. 14 a 16 ROF).

L'article 77.1 de l'LRBRL disposa el següent: *“Tots els membres de les Corporacions locals tenen dret a obtenir de l'Alcalde o President o de la Comissió de Govern els antecedents, dades o informacions en poder dels serveis de la Corporació que resultin precisos per al desenvolupament de la seva funció.”*

Segons aquest article, el dret d'accés a la informació correspon als regidors, i no al Grup municipal. Cal dir però que malgrat que la sol·licitud es formula pel portaveu i en representació d'un grup municipal, aquesta va signada per un regidor, que podria sol·licitar la informació directament com a tal. Partirem per això de la consideració que la sol·licitud d'informació l'ha de subscriure un o més regidors, a títol personal, i seran també els propis regidors que subscriuguin la sol·licitud els responsables de l'adequat tractament de la informació a què tinguin accés. Cal

recordar també que el reconeixement del dret d'accés a la informació és per a tots els membres de la Corporació local, independentment del fet que es trobin en l'equip de govern o bé en l'oposició, com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors.

Dit això, en l'àmbit de Catalunya, pel que fa a l'exercici d'aquest dret d'accés dels regidors cal tenir en compte l'article 164 TRLMRLC, segones el qual tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació

"1 Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir (...) tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.

2 Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions quan:

a) Exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.

b) Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.

c) Es tracti de l'accés a informació o documentació de la corporació local que sigui de lliure accés als ciutadans.

3 En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.

*b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.
(...)"*

La comunicació de dades personals, en els termes sol·licitats pel Grup municipal, podria considerar-se, en un sentit ampli, com una "comunicació de dades". Ara bé, segons l'article 19.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), el govern i l'administració municipal correspon a l'Ajuntament, que està integrat per l'alcalde i els regidors, i per tant aquests formen part integrant de l'Ajuntament. Així, un regidor no és pròpiament un "tercer aliè" a la relació entre l'interessat, és a dir, la persona física titular de les dades (en aquest cas, les persones físiques sancionades) i el propi Ajuntament.

Per això, l'accés a informació personal plantejat en aquest cas s'ha d'examinar des de la perspectiva del dret d'accés que la normativa atribueix als regidors, respecte d'aquella

informació de què disposa l'Ajuntament que resulti necessària per al compliment de les seves funcions.

Per descomptat, quan el lliurament de la informació pugui entrar en conflicte amb un altre dret, en aquest cas un dret fonamental, com el dret a la protecció de dades de caràcter personal, serà necessari fer una ponderació, per exigència del principi de qualitat (article 4 LOPD), abans de donar accés a les dades. Per això, cal tenir en compte diversos elements, entre d'altres, la connexió entre la informació sol·licitada i l'exercici de les concretes funcions legítimes que la llei atribueix als regidors, les circumstàncies del cas concret, la finalitat pretesa, els termes i la concreció amb què s'ha formulat la sol·licitud, les possibles persones afectades i la naturalesa de la informació personal sol·licitada, especialment, si hi ha informació que sigui innecessària per assolir la dita finalitat o que requereixi una especial protecció.

III

La present reclamació s'interposa contra la denegació de l'accés a determinada informació relacionada amb les denúncies i expedients sancionadors incoats als titulars dels establiments d'oci nocturn de la ciutat per incompliment de la normativa o d'horaris d'obertura entre els anys 2013 i 2016 (tenint en compte l'escrit i inicial i el posterior).

En concret, la persona reclamant demanava una sèrie de dades (detallades en els antecedents d'aquest informe), part de les quals ja haurien estat lliurades per l'Ajuntament a la persona reclamant.

Consten en l'expedient tres llistats que porten per títol *Expedients tramitats a l'empara de la Llei 11/2009, de 6 de juliol de regulació administrativa dels espectacles públics i activitats recreatives*, corresponents als anys 2013, 2014 i 2015.

En aquests llistats apareixen les dades següents: "Número d'expedient," "Número d'acta", "Tipus d'infracció" (excés d'aforament, contaminació acústica, incompliment horari, activitat bar il·legal, etc.), "Estat de tramitació de l'expedient sancionador" (resolt o en tràmit), i "Estat dels expedients resolts" (cobrat, baixa de valor per executiva, pendent executiva, no imposició de sanció, etc.), informació que es correspon amb una altra de les dades sol·licitades.

A aquesta informació s'afegeix el nombre de requeriments fets durant els anys 2013, 2014 i 2015 corresponents a infraccions lleus.

Vist el contingut de la informació que en principi sembla que hauria estat traslladada per l'Ajuntament al reclamant, i tenint en compte les dades específicament demanades en l'escrit de sol·licitud, es pot apreciar la manca de les dades relatives al "nom dels titulars i nom dels establiments", aspecte principal de la controvèrsia, i altres dades relatives a les denúncies (número, data i motiu de la denúncia). Aquestes s'haurien substituït pel número d'acta d'inspecció i tipus d'infracció que motiva l'obertura de cada expedient, informació que pot ser sensiblement diferent tal i com exposarem més endavant.

IV

D'acord amb l'article 3 a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) és dada de caràcter personal *"qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables"*. El Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD (RLOPD) exclou expressament del seu àmbit d'aplicació el tractament de dades de persones jurídiques, 2.2; i considera com a persona identificable *"qualsevol persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social"*, sempre que aquesta identificació no requereixi *"terminis o activitats desproporcionats"* (article 5.1.o).

Queden per tant excloses de l'àmbit de la protecció de dades de caràcter personal les persones jurídiques, i conseqüentment la informació relacionada amb la identificació del titular d'un establiment, així com el nom del local (nom comercial) i resta d'informació relativa a les denúncies i expedients sancionadors que s'hagin pogut incoar, només serà considerada dada personal en la mesura que aquest nom, o la resta d'informació relacionada amb l'accés permeti identificar sense fer esforços desproporcionats la identitat del seu titular, quan aquest titular sigui una persona física.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, qualsevol cessió de dades a persones diferents dels propis interessats (article 3.i) de l'LOPD), ha de comptar amb el consentiment de l'interessat, a menys que la cessió es trobi habilitada en una norma amb rang de llei (article 11 LOPD).

En relació amb la informació sobre les persones físiques titulars dels establiments escau fer les consideracions següents.

L'article 2.3 del RLOPD disposa que les dades relatives a *"empresaris individuals"*, quan s'hi faci referència en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers, també s'han d'entendre excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal. Ara bé, la interpretació que es faci d'aquests supòsits de l'RLOPD no ha de contradir el que es pugui desprendre de l'LOPD i, per tant, s'ha de fer una interpretació restrictiva d'aquest precepte per tal d'evitar que determinats supòsits de tractament de dades de caràcter personal quedin fora del control de la normativa de protecció de dades. I així ho ha manifestat aquesta Autoritat en diversos dictàmens, com ara el CNS 2/2008, CNS 16/2008, CNS 16/2009, CNS 57/2015.

Partint d'aquesta premissa, el supòsit previst a l'article 2.3 del RLOPD, que queda fora del règim de protecció de dades, cal entendre'l referit exclusivament als empresaris individuals que tenen la condició de comerciants, industrials o naviliers i només quan les dades de l'empresari individual s'utilitzin en un context que podríem qualificar com estrictament professional.

D'acord amb l'article 1 del Codi de Comerç:

"Son comerciantes para los efectos de este Código:

1º. Los que, teniendo capacidad legal para ejercer el comercio, se dedican a él habitualmente.

2º. Las compañías mercantiles o industriales que se constituyeren con arreglo a este Código.”

L'article 3 del Codi de Comerç disposa que:

“Existirá la presunción legal del ejercicio habitual del comercio, desde que la persona que se proponga ejercerlo anunciare por circulares, periódicos, carteles, rótulos expuestos al público, o de otro modo cualquiera, un establecimiento que tenga por objeto alguna operación mercantil.”

L'article 6.3 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les Cambres oficials de Comerç, Indústria i Navegació disposa que:

“Artículo 6 Pertenencia a las Cámaras y censo público de empresas

3. Se entenderá que una persona natural o jurídica ejerce una actividad comercial, industrial o naviera cuando por esta razón quede sujeta al Impuesto de Actividades Económicas o tributo que lo sustituya.”

D'altra banda, la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, disposa en el seu article 16.1 que *“Són electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació les persones naturals i jurídiques, amb independència de llur nacionalitat, que exerceixen una activitat comercial, industrial o naviera en el territori espanyol, en els termes establerts per l'article 6 de la Llei de l'Estat 3/1993, i que tenen establiments, delegacions o agències en l'àmbit territorial de la cambra respectiva, quan per l'activitat corresponent estiguin subjectes a l'impost sobre activitats econòmiques o a l'impost que el substitueixi.”*

Per la informació de què es disposa, es demanen dades sobre els establiments d'oci nocturn, subjecta a l'impost d'activitat econòmiques, amb el seu corresponent epígraf d'acord amb el que estableix el Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'IAE, i també forma part de l'àmbit d'actuació de les Cambres oficials, com es desprèn clarament, per exemple, de la Resolució IUE/348/2010, de 8 de febrer, de convocatòria d'eleccions per a la renovació dels òrgans de govern de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres (DOGC 5568, de 16.02.2010).

Ara bé, tot i que l'activitat d'oci sigui una activitat comercial i que els titulars siguin considerats comerciants a efectes de l'article 2.2 de RLOPD, això no vol dir que com a tals quedin exclosos de l'esfera de protecció de l'LOLPD. Cal diferenciar quan una dada de l'empresari o professional fa referència a la vida privada de la persona i quan a l'empresa, doncs només en el primer cas entra en joc la protecció de l'LOLPD.

D'acord amb la SAN 12/05/2011 (Rec. 31/2010), aquesta tasca de diferenciació pot basar-se en dos criteris diferents i complementaris.

Un, el criteri objectiu de la classe i naturalesa de les dades tractades, segons estiguin en connexió i facin referència a una esfera (l'intima i personal), o l'altra (la professional de l'activitat). I dos, el de la finalitat del tractament i les circumstàncies en què aquest es

desenvolupa, criteri que operaria en aquells casos en què alguna de les dades professionals coincideixi amb les particulars (per exemple coincidència de domicili privat amb el de l'empresa, o quan no es pugui acreditar si un deute és de l'empresa o si és personal de l'interessat).

La legislació de protecció de dades no seria aplicable als supòsits en què les dades del comerciant sotmeses a tractament facin referència únicament a aquest en la seva condició de comerciant, això és, a la seva activitat empresarial. Però l'ús d'aquestes dades ha de quedar limitat a les activitats empresarials. El subjecte al qual es refereix el tractament seria l'empresa constituïda pel comerciant, i no l'empresari que l'hagués constituït. Si la utilització de les dades es produís en relació amb un àmbit diferent quedaria plenament sotmesa a les disposicions de l'LOPD.

En el cas que ens ocupa cal analitzar la classe i naturalesa de la informació que es demana i quina és la connexió que pot haver amb una o altra esfera (personal o professional) de la persona afectada atès que només així podrem determinar si el dret a la protecció de dades de caràcter personal pot limitar l'accés en els termes que es formula.

L'accés a informació sobre les denúncies i/o expedients sancionadors incoats als titulars dels establiments, empresaris individuals, per incompliment de la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, constitueix informació que en principi estaria estrictament relacionada amb l'activitat d'oci que desenvolupa el titular de negoci, i en aquest sentit, és cert que la informació relacionada amb denúncies i infraccions comeses en el si de l'activitat professional o comercial que es desenvolupa ha d'afectar en principi als interessos comercials i econòmics del titular els quals haurien de quedar dins la seva esfera empresarial. Tanmateix, cal advertir que divulgar aquest tipus d'informació pot tenir també efectes perjudicials que van més enllà de l'àmbit estrictament empresarial, i han de ser considerades dades especialment protegides d'acord amb l'article 7.5 de l'LOPD. Així, donar informació sobre fets que poden donar lloc a la qualificació d'infractora d'una persona (recordem que no és l'establiment l'infractor sinó l'empresari o titular del negoci, cas que sigui una persona física), pot afectar no només a la seva esfera patrimonial personal, (cas que se l'hagi sancionat), sinó que fins i tot pot afectar el seu honor, prestigi o la seva imatge social.

En aquest cas però, és determinant el fet que sigui un regidor qui demana la informació, element que cal tenir en compte principalment per dos motius:

Un primer motiu, en relació amb la finalitat que persegueix l'accés, seria que tot i que els escrits del regidor no concreten la finalitat específica per a la qual es demana la informació, sembla que aquesta pot encabir-se clarament dins les facultats de control i fiscalització dels òrgans de govern de la corporació que, - tal i com s'explicita en l'article 22.2.a) de la LRBRL.- corresponen a un regidor que no formi part de l'equip de govern.

En principi es pot considerar, doncs, adequat i necessari que un regidor pugui contrastar quines han estat les actuacions de inspecció i sanció respecte al compliment per part dels establiments d'oci nocturn, d'unes normes que tenen per objectiu, a més de raons imperioses d'interès general (objectius de salut pública, protecció dels consumidors i protecció de l'entorn urbà), la protecció de l'interès legítim de tercers, especialment dels veïns, interès general que justifica la intervenció de l'administració en una activitat privada com la que ens ocupa en aquest cas.

També pot ser rellevant per al control i la fiscalització, saber el nombre de denúncies formulades per tercers en relació amb l'activitat duta a terme en l'establiment. Això podria ser rellevant per poder valorar i establir una relació entre el nombre de denúncies o queixes rebudes, i aquelles que han motivat una posterior actuació de comprovació i inspecció i que han acabat amb l'obertura d'un expedient sancionador. No consta que aquesta informació hagi estat facilitada però en tot cas, l'accés a aquestes dades sol·licitades respecte les denúncies (número, data i motiu de la denúncia), no contindria informació personal i restaria justificat en els mateixos termes que s'ha facilitat la resta d'informació.

Un segon motiu, ve donat pel fet que el dret d'accés a la informació del regidor es regeix, entre d'altres, pel deure de reserva (l'article 164.6 TRLMRLC), i això fa que quedin molt limitades les repercussions que pugui tenir el coneixement d'aquestes dades (que recordem estan referides a la seva activitat empresarial), sobre l'esfera privada de les persones afectades.

Ara bé, cal plantejar-se si el coneixement de la identitat dels infractors, responsables dels establiments, és indispensable per l'acompliment de les finalitats de control de l'actuació inspectora i sancionadora de l'administració, qüestió que cal valorar tenint en compte els termes en que es formula la sol·licitud. En aquest sentit, escau assenyalar que l'accés es sol·licita respecte d'una pluralitat indiscriminada de persones (empresaris individuals). D'altra banda, dintre de les dades concretes que es demanen, s'especifica el detall dels "*titulars de l'activitat o el nom de l'establiment*.", la qual cosa indica que el regidor pretén conèixer una dada o una altra.

Poder relacionar i identificar els locals o establiments que han estat inspeccionats, quines són les irregularitats detectades, què s'ha fet respecte dels fets denunciats, quin establiments han resultat sancionats i perquè, i en quin estat del procediment es troben les actuacions realitzades, sembla que seria l'objectiu que persegueix en aquest cas el regidor, objectiu que forma part de la finalitat de control citada. Sembla, però, que aquesta finalitat es podria assolir igualment sense necessitat de facilitar directament la identitat de les persones infractores.

Cal tenir en compte que d'acord amb els principis de qualitat i proporcionalitat (art.4 l'LOPD), l'accés a aquestes dades només seria legítim si s'ajusta estrictament a la finalitat perseguida i en aquest cas sembla que l'accés als noms dels establiments sense identificar-ne la persona titular compliria amb aquesta finalitat, i suposaria una mesura més respectuosa amb la protecció de dades.

No es pot obviar el fet que en tractar-se de locals oberts al públic, pot resultar fàcil arribar a conèixer la identitat dels titulars sense fer esforços desproporcionats, però les funcions atribuïdes als regidors poden portar a admetre com a proporcional aquesta limitació del dret a la protecció de dades.

VII

Finalment, i sens perjudici de tot l'exposat, cal fer recordatori que el dret d'accés de tots els regidors a la informació sempre ha de regir-se, entre d'altres, pel deure de reserva, en els termes de l'article 164.6 del TRLMRLC, citat, segons el qual:

“Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers.”

Segons aquest article, els membres de la Corporació tenen el deure de guardar reserva en relació amb les informacions que se'ls faciliti per a fer possible el desenvolupament de la seva funció.

Segons l'article 16.3 del ROF, citat:

“Los miembros de la Corporación tienen el deber de guardar reserva en relación con las informaciones se les faciliten para hacer posible el desarrollo de su función, singularmente de las que han de servir de antecedente para decisiones que aún se encuentren pendientes de adopción, así como para evitar la reproducción de la documentación que pueda serles facilitada, en original o copia, para su estudio.”

Aquest deure de secret també es preveu explícitament en l'article 10 de l'LOPD, segons el qual:

“El responsable del fitxer i els que intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixen fins i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable.”

En relació amb el deure de secret, segons disposa el Codi Penal (articles 197 i 198), l'autoritat o funcionari públic que, fora dels casos permesos en la llei i prevalent-se del seu càrrec, difongui, reveli o cedeixi a tercers determinades dades, estaria realitzant una conducta que podria ser constitutiva del delictes de descobriment i revelació de secrets.

Conclusió

El dret a la protecció de les dades de caràcter personal no impedeix facilitar a un regidor un llistat amb les dades sol·licitades sobre denúncies o expedients sancionadors oberts als establiments d'oci nocturn de la ciutat, incloent el nom comercial d'aquests establiments. En canvi, l'accés a les dades identificatives dels infractors que siguin persones físiques (empresaris individuals) no sembla que estigui justificat per assolir la finalitat pretesa.

Barcelona, 11 de novembre de 2016